

Bilag til f. t. l. om uddannelse af lærere til folkeskolen.

lov af 11. juni 1954 § 11, men der er foretaget væsentlige ændringer. Det har været magtpåliggende for udvalget at opretholde læreruddannelsen som en helhed, men for at styrke den pædagogiske og faglige fordybelse har man på den anden side anset det for nødvendigt, at den enkelte studerende i nogen grad specialiserer sig inden for helhedsuddannelsen, både med henblik på fag og på undervisningsområder i folkeskolen, således at det ikke længere er den enkelte lærer, men den samlede læreruddannelse, der dækker alle folkeskolens fag og områder.

Til stk. 1.

ad 1) De pædagogiske fag, der består af pædagogik og psykologi, undervisningslære og praktisk skolegøring, og som fremdeles betragtes som seminariets hovedfag, tænkes styrket og udvidet i undervisningen. Undervisningen i praktisk skolegøring gives dels indplaceret i ugeskemaet som „timepraktik“ og dels som „periodepraktik“, hvor de studerende i perioder på normalt 3 uger udsendes til sammenhængende praktikundervisning. I modsætning til, hvad der er tilfældet i lov af 11. juni 1954, er den teoretiske undervisningslære (almindelige undervisningskundskab, herunder didaktik og fagmetodik) trukket frem som en selvstændig disciplin. Motiveringen er følgende: I lov af 11. juni 1954 § 11, stk. 1 er det nævnt, at undervisningen i alle seminariets fag skal lægges således til rette, at den foruden at tage sigte på de studerendes personlige udvikling skal være vejledende med hensyn til stoffets praktisk-pædagogiske udformning. Dette krav har udvalget ikke ment at kunne opretholde, da det ikke har vist sig gennemførligt i praksis. I stedet har man fremhævet, at den teoretiske vejledning vedrørende den pædagogiske anvendelse af det faglige stof i alle fagene skal tilgodeses gennem undervisningslæren.

En nydannelse er de pædagogiske specialer.

Enhver studerende skal ved udgangen af det første uddannelsesår til særlig fordybelse vælge et af fig. tre pædagogiske specialområder: Undervisningen i de yngre klasser, undervisningen i de ældre klasser eller undervisningen i specialklasserne. Alle tre områder indgår — omend i mindre udstrækning — i den for alle obligatoriske undervisning, således at alle de uddannede — ikke mindst på grundlag af deres liniefag — vil kunne påtage sig undervisning i hele folkeskolen, men gennem de pædagogiske specialer kvalificeres enhver af de studerende i særlig grad til undervisning inden for det valgte område. I de pædagogiske specialer må der gives en videregående uddannelse, psykologisk og såvel teoretisk som praktisk-pædagogisk, vedrørende de

særlige undervisnings- og opdragelsesmæssige problemer inden for hvert af disse områder. Fastlæggelsen af denne undervisnings indhold bør ske i samarbejde med Danmarks Lærerhøjskole.

ad 2) Med studentereksamen eller den styrkede adgangsprøve som forudsætning er den enkelte studerendes almindelige kundskabsmæssige grundlag ved uddannelsens begyndelse af en sådan beskaffenhed, at man ud fra ønsket om en vis fagspecialisering kan foretage en begrænsning af den for alle obligatoriske undervisning. I forhold til den i lov af 11. juni 1954 § 11, stk. 1 nævnte fagrække er følgende fag således ikke længere obligatoriske for alle: historie, naturhistorie (biologi), geografi, naturlære og fremmedsprog. Obligatorisk for alle er kun: dansk (med kendskab til svensk og norsk), skrivning, regning/matematik, kristendomskundskab og legemsøvelser. Udvalget skønner, at det vil være nødvendigt, at alle lærere skal kunne påtage sig undervisning i disse fag, ikke mindst af hensyn til klasselærerfunktionen. Legemsøvelser indtager en særstilling derved, at et stort antal lærere erfaringsmæssigt ønsker sig fritaget for undervisning i dette fag efter en kortere årrække, hvorfor det er nødvendigt, at alle egnede studerende uddannes til at kunne påtage sig undervisning i legemsøvelser.

ad 3) Den foreslåede grunduddannelse i formning vil kunne danne grundlag for undervisningen i folkeskolens yngste klasser, men tillige vil formning være en værdifuld pædagogisk hjælp i den øvrige undervisning.

Under hensyn til folkeskolens behov har udvalget endvidere anset det for nødvendigt, at alle kvindelige studerende modtager en grunduddannelse i håndgøring, der sigter mod undervisning i dette fag i folkeskolens yngre klasser.

Endelig finder man det af betydning for de studerendes personlige udvikling, at de alle kommer i berøring med formning og — for de kvindelige studerendes vedkommende — med håndgøring.

ad 4) Undervisning i sang sigter ikke mod uddannelse af lærere i sang og musik, men mod, at læreren skal kunne anvende sangen i forbindelse med den almindelige undervisning.

Desuden skønnes det betydningsfuldt, at alle studerende, som blot har nogen musikalsk forudsætning, får mulighed for gennem deltagelsen i denne undervisning at fremme deres musikalske udvikling.

ad 5) Med udgangen af det første uddannelsesår skal enhver studerende vælge to liniefag til videregående uddannelse. Denne uddannelse stiler mod undervisning i hele folkeskolen inklusive realafdelingen. Efter lov af 11. juni 1954 er det normalt, at den enkelte studerende kun har ét liniefag, men ud-